

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Ioannis Evsebii Nierembergii Madritensis Ex Societate
lesv De Adoratione In Spiritv Et Veritate Libri Qvatvor**

Nieremberg, Juan Eusebio

Antverpiæ, 1631

Cap. II. Quòd excutienda sit omnis negligentia.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46187](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46187)

illo bona operatio durare non potest. Ne frustres finem tuum, sed conare imitari cum gratiâ Dei pulcherrimos conatus naturæ, semper curantis fructus suos meliores, quoad possit, producere tibi; vt tu meliori modo, quo possis, seruias Deo. Memento semper, obsequia tua omnibus modis diminuta esse, nec posse fieri æqualia gloriæ quæ tibi promissa est, nec pœnæ inferni quam pro peccatis meruisti, nec laboribus Redemptoris tui quos pro te passus est, nec beneficiis diuinis quibus te oneravit, nec bonitati Dei immensæ cui seruis.

CAPVT II.

Quòd excutienda sit omnis negligentia.

PVdeat te sedere in loco & tempore cursus, ò frigide spiritus. Vide stagnantia & torpida quomodo putrescant, & ferrum otiosum obducatur rubigine: age, via spiritus contentio cursorum est; non licet tardari, quomodo licebit stare? quomodo licebit sedere, in quo nec vacat fatigari aut cadere? Omnes quidem currunt, sed vnus accipit brauium: sic curre vt comprehendas. Si Deus creauisset cunctos homines simul vsu rationis præditos, & gratiæ dotibus æquales, ac ostenderet omnibus magnitudinem gloriæ

cælestis, & aliunde opponeret patefactum infernum horrendâ suâ immanitate, & omnibus reuelaret ex cunctis vnum solum saluandum esse, illum qui feruidius & diligentius Deum amaret, & seruiret, qui ceteros antecelleret sanctitate & charitate; reliquos verò damnandos: quis tunc hominum contuens supplicia & tenebras horribiles inferni, non niteretur summis conatibus esse sanctior, vt effugeret illas, & consequeretur cælum, atque esset vnus ille, qui saluandus esset? quantâ æmulatione ardentis seruirent omnes Deo? singuli excellere reliquos flagrarent: nemo esset qui totis viribus, & intento affectu melior omnibus non concertaret esse: nullus tunc negligentia, nullus teporis locus. At quantò maiori stimulo nunc deberes ardentius æmulari & impelli, vt feruidior fias cunctis Sanctis, qui in mundo hactenus vixerunt? Maior titulus & stimulus sine comparatione deberet esse, vt seruires Deo, gloria ipsius Dei & placitum diuinum, quàm illa angustia saluationis. O Veritas æterna, cur me magis moueret utilitas mea, quàm voluntas tua? cur magis posset amor meus, quàm amor tuus? maius beneficium est quòd multos cælum capiat, & pro hoc debeo magis tibi; cur modò tepidus & deses es spiritus infirme? Memento laborum Christi: vide

tot pueros, qui palmam tibi præripiunt, & teneras virgines præcurrentes: vide feruorem antiquorum Patrum, poenitentiam, humilitatem, charitatem, & Martyrum cruciatus; quomodo tu pigrescis, cum tot tibi præcurrant?

Quin si tuum commodum quæras magis, quam gloriam Dei, non deberes adhuc modo tepidius te habere: non est timendum quod minus nunc lucraberis, ac si habuisses illum feruorem quo antecelleres alios, & fuisses ille vnus; qui saluandus erat; imò feruidior adhuc debes nunc esse, & ardentius inhiare gloriæ Dei. Nulla nunc obsequia irrita erunt; & quò melior fis, maiorem gloriam præripies. Non esset hoc, si vnus tantum saluandus esset; cum fructus laborum ingenium tunc non esset, nec maius præmium pro maioribus obsequiis: quæ tunc magis periclitaretur incerta & casta, etiam si magna essent, si non forent omnium maxima: imò etsi excederes ferè omnes, si solum vnum non excederes, perinde essent ac nihil. Nunc securiora & fructuosiora sunt merita, nunc nulla opera nostra peribunt, nunc omnia officia remunerationem accipient iuxta feruorem suum: cur nunc miserè torpebis, cum iacturâ securi præmij? Quid? si certum esset nullum hominem damnandum, sed omnes

saluandos; non propterea tibi negligendum esset, potius feruentissimè conandum, pluribus meritis saluari, ac maiori gloriâ perfrui.

Age, non sunt condignæ passionēs huius temporis ad futuram gloriam: ne in te permittas lentitudinem, quæ tinea meritorum est, & scabies virtutum; maculata opera, semiuacua, & insulsa Deo reddens, ut euomat ab ore suo. Si desidiâ vinceris, tristitiâ molestaberis, coactus portare pondus diei & æstus sine solatio, cum conscientia te urgeat: at promptitudo & alacritas te insensibilem reddet molestiis vitæ; & summè Deo placebit. Quis herus est, qui non gaudeat seruos hilares habere, & lætos famulari? Si homo vult videre vultum alacrem, Deus quoque animos hilares. Ne Deum offendant tristitia tuæ negligentia, nec vitæ isti aniaræ addas absinthium torporis: nec gaudia Dei, nec mundi participat piger. In pluribus deterioris conditionis redditur tepidus Religiosus, quàm secularis. Hic si non gaudet spiritali consolatione, gaudet temporali: ille tepidus vtrâque non rarò priuabitur. Qui in peccatis est, non amittit spem conuersionis, & sanctitatis: at qui post conuersionem tepuit, substraxit etiam partem fiduciæ; quæ potius de peccatore potest esse. Sæpissimè ex magnis peccatoribus

ribus multi fiunt magni Sancti ; sed miraculum, si ex tepidis fiat vnus sanctus. Difficilius experimur, fieri ex tepido feruidum, quàm ex peccatore sanctum : tepidus enim non se putat malum ; & quia se censet securum, & sufficere saluationi mediocrem vitam, quiescit : caueat tamen & formidet suam securitatem ; nam maximum periculum erit. At, quod tremendum est, Deus vocat, & quærit peccatores ; cum illis manducauit Christus, sed nauseat, & vomit frigidus ab ore suo. Vis aliud æquè terribile ? Misericordiam, & profusam liberalitatem Dei compescit tepidus : in maximos peccatores liberalis est Deus ; at erga negligentes quasi auarus & parcus, non dat illis, quod sæpè potiùs dabit peccatoribus. Adhuc terribilius addam, ex quo ossa cogitantis id tremefiunt. Deus qui omnibus dat, à tepidis rapit : talenta quæ dederat, auferit à pigro. Quid magis damnosum, quàm quod non finit, quatenus in nobis est, Deum beneficum esse ? quid magis malum, quàm quod Deum non finit esse nobis bonum, exercitium bonitatis & liberalitatis eius maximè impediendo ? Nónne maledictus qui tantum malum habet ? quàm meritò maledictus homo, qui opus Dei facit negligenter ?

Plura quæ mala sunt ; aliquem saltem vsum commodum habent : desidia tam pessima nobis

268 IO. EVSEBII NIEREMBERGII
nobis est, vt ad nihil iuuet. Quid peius quàm
peccata graua? hæc sæpè ob admirabilem
misericordiam & Sapientiam Dei, ex malis
extorquentis bona, iuuant ad conuersionem
& sanctitatem, cùm post illa humiliùs & fer-
uentiùs Deum quæramus: desidia impedit,
tam mala & nocens est, vt partim minùs se
exhibeat bonam & vtilem, quàm ipsa mali-
tia maiorum peccatorum. Desidia est caries
temporis, corrumpens rem pretiosissimam:
imò æternitatem lædit, minuens vitam æter-
nam diminutione meritorum, & perdit tem-
poralem otio suo mortali. Si quæras, cuius
vita breuior; absque dubio respondebo, neg-
ligentis esse, etsi centum annos viuat: si quæ-
ras, cuius vita longior; dicam diligentis esse,
etsi parum viuat: tatumdem ac mors desidia
est. Quis mercator, si lucrum mille dierum
in vno consequi posset, desidebit? Tu ne con-
temnas tempus; plus valet vnus dies feruoris,
quàm mille remissionis & teporis. Breuis vi-
ta ardens æquiualeat, imò præualeat longissi-
mæ, si frigida est. Si vis diu viuere, viue dili-
genter.

At quantus pudor torporis, quàm ridicu-
lus & infamis, qui ad duellum pro causâ Re-
gis subeundum electus inter omnes optima-
tes Regni, cùm plura priùs iactauisset, iam in
ipso pugnae campo, spectantibus Rege, Pro-
ceribus,

DE ADOR. IN SPIRITU ET VER. LIB. III. 269
ceribus, & totâ Curia, trepidaret non audens
stringere ensem, nec mouere lacertos, solum
tentaret fugam & aduersario manus daret
incruentas? O piger, causam Dei defendis,
videntibus & inuidentibus pluribus Angelis,
qui lucrum putarent pro gloriâ Dei pati ali-
quid & concertare, vt tu potes: tibi factum
hoc beneficium, vt pro Dei honore pugnes:
theatrum Deo es, beatæ Virginis, Angelis &
Beatis: sæpius promifisti strenuum te exhi-
bere; cur modò in occasione laboris timidus
torpes? O infamia naturæ! ne infames gra-
tiam Dei, nec frustres, quæ præsto est subsidio
tuo: quid pigraris in hoc opere? considera,
quòd Deus desiderat feruenter, vt illud facias
feruenter.

C A P V T III.

Quàm incommoda sit somnolentia.

Quid dignius primâ diei cogitatione,
quàm antiquus dierum Deus meus, vt
inde auspiceretur & consecratur mens? Non
debet intermitti cogitatio & amor Dei,
quantò minùs negari opportuno tempore?
Primitias vitæ primo Auctori vitæ pende,
manè astans illi. Oportet præuenire solem ad
benedictionem tuam, & ad ortum solis te
adorare, Domine: cum medio somnò & ad-
huc